

Élni valamennyi lehetőséggel

Megbeszélés a szegedi postapalota építéséről

Tegnap, szerdán Török Józsefnek, az MSZMP Szeged városi bizottsága első titkáranak elnökségével megbeszélést tartottak az érdekeltek a városi pártbizottság épületében, a postapalota építésének helyzetéről. A megbeszélésen többek között részt vett Szabó Sándor, a megyei pártbizottság titkára, Prágai Tibor, a városi tanács elnökhelyettese, dr. Buják Konstantin, a posta vezérigazgató-helyettese, Rózsa István, a Szegedi Postaigazgatóság vezetője, Iklódy Gábor, a BHG vezérigazgatója, és Sipos Mihály, a DÉLÉP igazgatója.

Már a részvételből is kitűnik, hogy a megyei és a városi pártbizottság, a városi tanács, a posta és a kivitelezők egyaránt a szívélyös viselkedik a postapalota, s ezen belül elsősorban a szegedi telefonközpont sorsát. A rendszeres koordináció, s a politikai, valamint az állami szervek hasonlóképpen rendszeres segítsége is eredményes volt. Amint dr. Varga Dezső, a városi pártbizottság titkára bevezetőjében elmondotta, az építés a gondok és anyagbeszerzési nehézségek ellenére jól halad. Már elkészült a kazánház és a fűtési rendszer, megtörtént a nyomáspróba, s december 20-án körül megkezdhetik a fűtést. Addig is ideiglenes fűtéssel gondoskodnak arról, hogy a szerelők dolgozhassanak. A DÉLÉP és alvállalkozói szinten valamennyi határidőt megtartják, s ha egyes munkáknál — mint a válaszfalak szerelésénél a speciális csavarok hiánya miatt — akadnak is csúszások, azok nem hátráltatják a központ szerelését. Az épület műszaki szárnya két-három hét múlva teljesen elkészül.

A Beloiannisz Híradástechnikai Gyár vezérigazgatója és a posta vezérigazgató-helyettese már kevésbé megnyugtató képet festett a beruházás szakmai oldaláról, vagyis a központ berendezéseinek szereléséről. A nyersanyaghiány és a kis kapacitás miatt nincs elegendő kábel, s gondokat okoz a berendezések gyártása. Ez utóbbihoz hozzájárulnak a BHG belső gondjai is. Ha a jelenlegi helyzet nem változik, vagyis nem csökkennek a nyersanyagok, esetleg nem sikerül importból gondoskodni a szükséges anyagokról, kérdésessé válhat az 1975. december 31-i határidő.

Szabó Sándor hangsúlyozta, hogy a szegedi telefonhelyzet már tarthatatlan, s nemcsak postai, hanem politikai ügy. Minden lehetőséget ki kell használni, annak érdekében, hogy a központ határidőre elkészüljön. Így

nyilatkozott a posta vezérigazgató-helyettese is, aki elmondta, hogy a szegedi beruházást egyenrangúként kezelik a pesti fejlesztésekkel. A megbeszélés résztvevői abban állapodtak meg, hogy a saját lehetőségeit mindegyikük maximálisan kihasználja, s több országos szerv segítségét is kéri ahhoz, hogy a szükséges anyagokat biztosítani tudják. Ennek előfeltételként megegyeztek abban, hogy az építési munkákat a jelenlegi ütemmel folytatják, vagy ahol szükséges, még gyorsítják is, hasonlóképpen a városi kábelhálózat kiépítését. Összefoglalójában Török József ugyancsak arra szólította fel a kivitelezőket, hogy ha a BHG nem is tudná megfelelő ütemben végezni a szereplést, a többi munka haladékon a tervek szerint, s mindenki tgyen meg mindent azért, hogy a központ mielőbb elkészüljön.

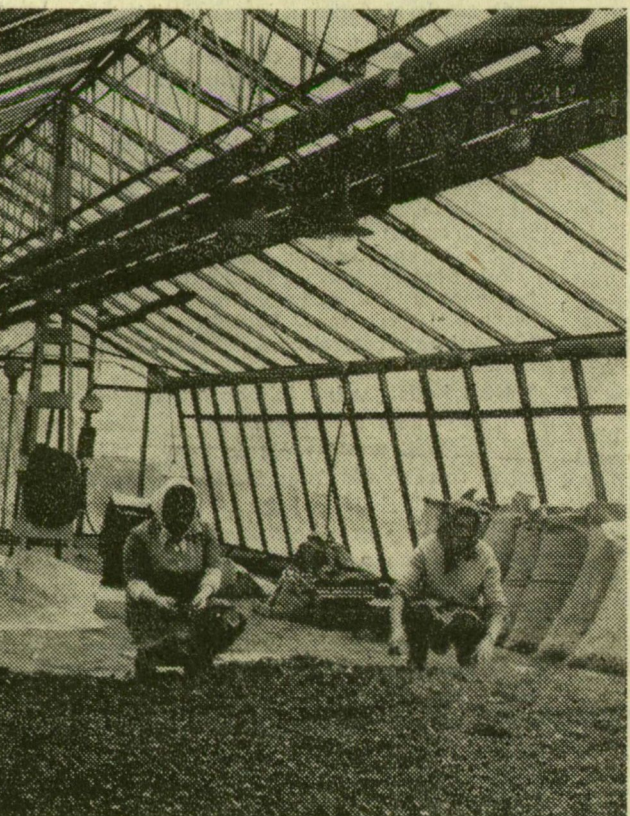
Azonnali kártérítés az elveszett csomagért

Gyorsabb postai ügyintézés

A posta vezérigazgatója a közönségszolgálat javítására tavaly utasítást adott ki a kártérítési ügyek intézési idejének rövidítésére. A posta-vezérigazgatóság most felülvizsgálattal is ellenőrizte a kártérítési ügyeket. Mintegy 750 csomaggal és 69 ajánlott levéllel kapcsolatos reklamációt vizsgáltak felül. Megállapították, hogy a csomagok kártérítési ügyeit a korábbi 15 nap helyett átlag 10 nap alatt elintézték. A vizsgált ügyek

37 százalékát gyakorlatilag azonnal elintézték. Hasonló a javulás az ajánlott leveleknél is. A felülvizsgálat mindössze négy olyan ügyet talált, amikor a kártérítés a törvényes határidőn túra húzódtott, ebből is csak egy esetben volt hibás a posta. Mi tette lehetővé az egyszerűbb, rugalmasabb ügyintézés? A vizsgálat szerint az igazgatóságok az utasítás szemléiben változtattak a több évtizedes gyakorlaton. Egyebek között a magán-személyek panaszaival soron kívül foglalkoztak. Korábban addig nem fizették ki a kártérítést, amíg a posta vizsgálta a felelősséget, most a jogosság megállapítása után azonnal kártalanítják a panaszoszt. Gyakori volt az is, hogy az elveszett, megsérült ajánlott leveleknél, csomagoknál a kártérítés meghaladta az előírt mértéket, s ilyenkor a posta és a panaszosz vitája miatt húzódtott el a kártérítés. Az utasítás nyomán kiadott rendelkezések szerint a posta által meghatározott kártérítési összeg 20 százalékkal túlléphet — ez a gyakorlatban elegendő a kártérítéshez — így az „alkudozás” helyett azonnal fizetnek.

Virágmag exportra

Kelendő áru külföldön a virágmag. A szegedi felszabadulás Termelőszövetkezetben idén 39 hektáron termesztették magot, elsősorban öszirozást. Szállítás előtt gondosan válogatják, villanymotoros rostán megtisztítják, s aztán indítják útnak. Képünk a II. üzemegységben készült, ahol asszonyok végzik ezt a munkát az üvegházban

Lépni kell, mert elmaradnak

Évszázadok bizonyítják, a Szege környéki táj mindig is dús legelővel, kenyérral, itallal, elegendő lábasjósággal szolgált az országnak. A sovány homokon szivós küzdelem árán virágoztatták föl a különböző kuitúrákat a szorgalmas földművelők, európai rangot vívtak ki szőlőnek, gyümölcsnek, fűszerpaprikának, szaláminak, s napjainkban már a kalászosokat is, leginkább búzát, mérhét, elfogadható terméstartalommal termesztik. Egyértelmű az is, vitathatatlan, hogy az elmúlt harminc év alatt annyit lépett előre a táj, mint a megelőző évszázadokban sohasem. Igaz, más tájegységekhez viszonyítva, napjaink uralkodó termelési módját tekintve, volt, s van némi „leszakadás”, ami helyell-közel már nemcsak bosszantó hibákra vezet, de hosszú esztendőkre megszabja egy némely falu, község lakóinak boldogulását is. A homoki földeken gazdálkodó vagy gazdálkodni nem tudó szövetkezetekre, szakszövetkezetekre gondolunk, amelyekben ugyan objektív feltételek is közrejátszanak, a gyenge termőhelyi, kicsi aranykoronás földek, a széttagoltság, anyagi és szellemi hiánya — ám a történelem sohasem kíváncsi egy-egy elmaradóra, a termelőszövetkezeti mozgalmat is nem a Szege környéki gyengébb gazdaközösségek szemléletéből, viszonyaiból ítéljük meg.

2.

A megyében összesen 18 mezőgazdasági szakszövetkezet működik, 26 ezer 462 hektár területtel, ami mindössze a megye összterületének 6 százalékát teszi ki. Ebből a területből 7740 hektár van közös használatban. Az elmúlt években egyre több öreg szakszövetkezeti tag ajánlotta fel földjét, ugyanakkor a földtörvény végrehajtása következtében a kivállalók földjét megváltja a szakszövetkezet. Igaz viszont az is, hogy anyagi erejéhez mérten lassú ez a folyamat. A szakszövetkezeti termelésre jellemző ma is, elsősorban a sűrű tanyarendszer átkaként, a területi tagoltság. A már említett 7740 hektár közös földterület például 5627 darabban helyezkedik el. Az átszervezés időszakából a meglévő szőlő- és gyümölcsültvényeket sokáig hasznosították a termelők, mostanára azonban ezeknek jelentős része kipusztult, és csak egy-néhány, jobb anyagi körülményekkel rendelkező szakszövetkezetben tudtak közös nagyüzemi telepítést létrehozni.

1.

Nem a szándék hiányzott eddig sem, hiszen a földművelésből élő emberek sem ellenségei saját maguknak, ám a táj hivatása, a szőlő-, gyümölcsstermesztés korántsem tart ott, mint más kultúrák, például növénytermesztés, vagy akár az állattenyésztés, bár esztendőről esztendőre több millió forintot öltek a sivar homokba, a legtöbb helyen mégsem tudták megteremteni az optimális vetésszerkezetet, megfelelő műszaki ellátottsággal felruházni a közösséget, nyilvánvaló, hogy a szellemi tőkeáramlás sem ostromolta azokat a gazdaságokat. Ez az év, amikor a nagyüzemi gazdálkodás jövőjét felismerve, felteve és rettegve a további elmaradástól, a legtöbb szakszövetkezetben és gyengébben működő közös gazdaságban elodázhatalanná vált a kérdés, hogyan is tovább, hiszen a gazdasági szabályozók megszigorultak, nőtt egy-egy gazdálkodó kollektíva kötelezettsége, nem beszélve a változó gép, műtrágya, növényvédőszer-árakról, üzem-

szinvonulú gazdálkodás függvénye a pénzügyi helyzet kedvezőtlen alakulása is. Így aztán fejlesztést is az amortizációs alaptól és a tagok befizetéséből gyűjtögetnek, ám ez lényegében csak az alapvető gépek beszerzésére, traktor, szállítóeszköz stb., vagy ezek pótlására korlátozódik. Leginkább azonban a tagok befizetéseit, a közös tevékenység veszteségeinek fedezésére használják fel.

A tagok élének a technika kínálta lehetőségekkel; szántás, vetés, aratás, cséplés, a közös gépekkel történik, újabban a növényvédelem és vegyszeres gyomirtás is teret hódított. A szakszövetkezetek tagjainak száma 7 ezer 19. Az elmondottakból is kitűnik, kedvezőtlen a korösszetétel, a tagok 20 százaléka 70 évesnél idősebb, 25 százaléka 61—70 év közötti, és a 30 éven aluliak aránya elenyésző, a 10 százalékos nem éri el. Így aztán az extenzív termelési lehetőségek, a pénzügyi nehézségek sok embert arra kényszerítenek, hogy eljárjanak a faluból, és ipari vállalatoknál keressék kenyerüket.

Nem véletlen tehát, hogy Ásotthalmon a szakszövetkezetek egyesültek egymással és a termelőszövetkezettel, Bördányban, Zomborn most készültik elő az egyesülést, hiszen a lehetőségekkel élve erre mód van. Arra is, hogy egyesülés nélkül az erőteljesebb szakszövetkezet termelőszövetkezetté alakuljon át. Ebben az esetben kiemelt támogatást is élveznek ezek a gazdálkodó kollektívák, s eszközeik bővítésére, beruházásaira fejlesztési hozzájárulást kapnak. De a szakszövetkezetek közös tevékenységének fejlesztéséhez is differenciált támogatást adnak a rendelkezésre álló keretből. A változatlanul szakszövetkezeti formában működő kollektívák fejlesztési hozzájárulást, az egyesülést mellett döntő szakszövetkezetek eszközbővítést hajtának végre. Nyilvánvaló az is, hogy az anyagi támogatásnál feltétel az is, hogy a szakszövetkezetekben a szükséges szakembereket beállítsák, több legyen az egyetem, főiskolát végzett vezető, és a nagyüzemi táblákat nagyobb ütemben alakítsák ki. Ennek érdekében általános földrendezési eljárásra is sor kerülhet.

3.

Optimális gazdálkodás feltételei nélkül nem lehet optimális eredményeket várni, követelni egyetlen gazdálkodó kollektívától sem. Sőt, az élvonalban maradni, felzárkózni a legjobbakhoz, még optimális adottságok mellett is áldozatos, szívós munkát követel. Az ország más területein, ahol hamarabb megteremtették a továbblépés lehetőségeit, mára fényes eredmények születtek. A tájban például a korszerű, iparszerű termelési rendszerek korántsem terjedtek úgy el, mint ahogy szükség volna rájuk, mind a társadalmi, csoport, mind pedig az egyéni érdekeket nézve. Az idejű vége, a tél remélhetőleg tovább segíti a vidék felzárkózását a jobbakhoz, sem az objektív, sem a szubjektív akadályok nem kötik meg a gazdálkodó közösségeket, hogy tétovázva, a kibontakozás, haladás útját rosszul megítélve ragaszkodják az elmaradott gazdálkodási viszonyokhoz. A változás korunk követelménye. Azok döntenek helyesen, akik nem csukják be előtte az ajtót.

Sz. Lukács Imre

Növekvő újítási kedv

Január 1-én lép életbe az újításokról szóló új rendelet, amely az újítómozgalom szélesebb körű kibontakozását segíti majd elő, s lehetővé teszi az újítások, találmányok eddigénél gyorsabb és realitásos elbírálását. Az újító- és feltaláló-mozgalmról Tasnádi Emil, az Országos Találmányi Hivatal elnöke a többi között megállapította:

— A termékek előállításánál szerte a világon növekszik a szellemi munka aránya, a tökéletesebb konstrukciók és technológiák az újabb ötletek alkalmazásával valósulnak meg. Nép gazdaságunkban a műszaki fejlesztés legszélesebb társadalmi bázisa az újító-, feltalálómozgalom, hiszen sikerrel értékesíthető gépeink, berendezéseink, a gyógyszeripari, vegyipari és könnyűipari termékek jelentős része éppen a találmányok, újítások alkalmazásá-

val vált versenyképessé a nemzetközi piacon. Ezt az adatok is jelzik: az újításokból, találmányokból származó vállalati eredmény összege az 1968. évi kétmilliárd forintól az elmúlt évben 3,8 milliárd forintra nőtt, s idén előreláthatóan további 10—15 százalékkal emelkedik. A szellemi alkotások hasznosítása évente hozzávetőlegesen két-három százalékkal járul hozzá a nemzeti jövedelemhez, és átlagosan mintegy 7—10 százaléka a vállalati nyereségnek.

— A XI. pártkongresszus és a felszabadulás 30. évfordulója tiszteletére tett felajánlások között is nagy számban szerepelnek újítások, a munkaverseny újabb lendületet adott az újítómozgalomnak, s különösen a szocialista brigádok aktivitása növekedett meg az idén — hangsúlyozta Tasnádi Emil.